

komme, fordi den allerede vil være opfyldt, idet 14 Aars Alderen i alt Fald om 10 Aar vil være den gældende Aldersgrænse. Flertallets Forslag er for Resten paa andre Punkter ikke saa lidt strengere end Regeringens, som vil tillade dem, der have fyldt 10 Aar ved Lovens Kundgørelse, at fortsætte det Arbejde, de have, og at indtræde i Arbejde, hvilket forbydes ved Flertallets Forslag. Endelig vil Regeringens Forslag kun sætte 1 Time mellem Skole- og Fabrikarbejde, medens der efter Udvalgets Forslag skal ligge 2 Timer imellem, hvilket ogsaa maa siges at være børnevenligt. Jeg kan derfor med god Samvittighed ogsaa ud fra de Betragtninger, som have været ledende for Regeringen ved Fremsættelse af dens Lovforslag, tilraade det høje Ting at stemme for Flertallets Forslag i den Henseende, da det danner en lang Overgangstid og navnlig stiller dette Forhold saaledes, som jeg har anset det for rigtigt, nemlig saaledes, at Skolearbejdet adskilles fra det industrielle Arbejde.

Naar jeg derefter kommer til de unge Mennesker, har jeg ikke noget at bemærke, da der ikke er stillet Ændringsforslag til Bestemmelserne om unge Personers Arbejdsret. Det skal i saa Henseende vedblive, som det for Tiden er. Men anderledes forholder det sig med de voksne Kvinder, idet et stort Flertal ved at stryge to Ord har villet hæve den Kvindebeskyttelse, som fandtes i Lovforslaget. Det foreslaas nemlig at lade Ordene i § 5, 2den Linie, „samt Kvinder“ udgaa. Man vil altsaa, at det skal være tilladt Kvinder, som have fyldt 18 Aar, at arbejde, som de ville, Dag og Nat. Kun det ærede Medlem for Københavns 10de Valgkreds (J. Jensen) slutter sig til Regeringens Forslag. Jeg skal under disse Omstændigheder ikke tale meget om Kvindernes Arbejde. Naar det er et saa overordentlig stort Flertal, som ikke ønsker at beskytte Kvindernes Arbejde, kan det jo ikke nytte, at jeg taler for min Overbevisning i den Henseende, der uforandret er den, som jeg for Resten troede deltes af det høje Ting, eftersom man enstemmig har vedtaget en Dagsorden, hvor Regeringen opfordres til at fremsætte Forslag bl. a. om Kvinders Beskyttelse i Overensstemmelse med, hvad der er Tilfældet i England, Tyskland, Svejts, Østerrig og Holland, kort sagt, saa godt som i alle Stater i Verden. Der er intet af de Lande, jeg her har nævnt, hvor det er tilladt voksne Kvinder at arbejde om Natten, og faktisk indeholder Regeringens Forslag ikke noget Forbud ud derover. Men, som

sagt, over for de 14 af Udvalgets 15 Medlemmer kan jeg ikke staa mig, og saa maa vi opgive dette; det er en Reform, som vi ikke ere modne til endnu, men en Reform, som ganske sikkert ogsaa senere vil melde sig. Men vi ere jo heller ikke i et saa stort Omfang et Industriland som mange af de Lande, jeg har nævnt, saa Trangen har jo ret naturlig ikke gjort sig saa stærkt gældende her, som den har gjort sig gældende i de nævnte Lande. Imidlertid synes jeg dog, at man ikke skulde behøve at stille Ændringsforslag Nr. 25, hvorved det endog kan tillades 16aarige Pigebørn, som ellers ikke have Lov til at arbejde om Natten, at arbejde om Natten. Det var dog en Tilladelse, som det ikke var nødvendig at give dem, naar den almindelige Regel lyder paa, at ikke-18aarige ikke maa arbejde om Natten. Det hele er jo en Indrømmelse fra Folketingets Side til de Kvinder, som helst ere fri for Indskrænkning, og en Indrømmelse til visse Medlemmer i dette høje Ting, som ved første Behandling udtalte sig derimod. Jeg deler ganske den Mening, som blev udtalt af det ærede Medlem for Københavns 10de Valgkreds (J. Jensen), at det var en Kvindeemancipation, som havde kastet sig over dette Spørgsmaal her i Landet paa en ensidig Maade, og at de Kvinder, som have været ivrigst imod disse Bestemmelser, være saadanne, som ikke arbejde hverken i Fabrikker eller i fabrikmæssig drevne Værksteder, og hverken arbejde om Dagen eller om Natten. Men jeg maa tillige sige til det ærede Medlem for Københavns 10de Valgkreds, at er der noget, som efter mit Skøn har bidraget til, at vi ikke faa Beskyttelse af Kvinderne ved vor Revision af Fabriklovgivningen, uagtet man har den alle andre Steder, saa er det hans egne Udtalelser om, at han meget ønskede Kvinderne beskyttede i Arbejdslivet gennem en Fastsættelse af en Maksimumsarbejdsdag, for saa vilde vi jo ikke være saa langt fra at kunne faa den ogsaa for Mændenes Vedkommende. Det protesterede jeg imod, eftersom man i alle andre Lande lige saa bestemt har modsat sig Indskrænkning i den voksne mandlige Arbejders Arbejdstid, som man har været villig til at gaa med til Indskrænkning i Kvinders Arbejdstid. Men Ordet er nu blevet udtalt og er blevet grebet fra forskellige Sider, og naar de Herrer komme med 8-Timers Arbejdsdagen her, saa maa de være belavede paa, at det vækker en almindelig Forskrækkelse, og at man ikke vil ind paa noget, som kunde føre til, at man bagefter